

Egy közösség hozzáállásáról árulkodó templom

Megújult külsővel és belsővel lépett át az új évbe a biharpüspöki református templom, amelyet példás gondossággal tart rendben az egyház és a lassan fogyatkozó, de – mint Szekeres Sándor helybéli lelkipásztor fogalmazott – életképes gyülekezet. Nem sok nagyváradi épületről lehet elmondani, hogy az elmúlt húsz évben kétszer is teljes felújítást végeztek volna rajta, Püspökiben pedig pontosan ez történt. A templomépületet ugyanis már a kilencvenes évek derekán felújították egyszer, s az utóbbi két évben ismét renoválásra került.

„Az egyházi ingatlanok felújításának folyamatában ez csak egy állomás volt” – hangsúlyozta a lelkes, aki elmondta, hogy '90 után szinte évente épített vagy felújított valamit az egyház. Korszerűsítették például a temetőben a ravatalozót,

renoválták a tornyot, s a visszakapott iskolaépületek egyikén is teljes felújítást végeztek.

A református templom belső renoválását tavalyelőtt kezdték meg, melynek keretében a falakon és a mennyezeten is leverték a vakolatot. Ekkor találtak meg két falba beépített székelt, amelyek egykoron valószínűleg lelkeszi székelt lehettek – ezeket most szabadon hagyták. Emellett nemcsak a falakat újították fel, hanem padlódeszkát is cseréltek, járólapokat tettek le a templomban, valamint a villanyhálózatot is kicserélték. 2012-ben pedig a templom külső felújítási munkálata zajlott, amikor megtalálták az eredeti templom román stílusú ablakait és ajtóbejáratát, melyek homokkőből épültek, s látványosságuk okán természetesen ezeket is szabadon hagyták.

A jelenleginél körülbelül másfél méterrel volt alacsonyabb a régi templom, melynek falait az évszázadok során megemelték, s a hajószélességét is később toldották hozzá

Az eredeti templom homokkőből készült román stílusú ablakait és bejáratát szabadon hagyták a felújítás során

„A történész elmondása szerint Árpád-kori templomról van szó. Nagyváradon egyike a legrégebbi templomoknak” – mondta el Szekeres Sándor. Az épület renoválása mellett a környező járdákat is rendbe tették, s a presbitérium saját költségén magát az orgonát is felújította.

„A belső felújítási munkálatokhoz még kaptunk tízezer lejt 2011-ben a polgármesteri hivataltól, a külső munkálatokhoz azonban már semmilyen támogatást nem adtak, tehát mondhatni, hogy az egyházközség tényleg önállóan sikerült felújítsa ezt az épületet” –

hangsúlyozta Szekeres Sándor. A templom felújításának munkálatai díjához egyébként a hívek a költségek egyötödével járultak hozzá – tudtuk meg a lelkesztől, aki hozzátette: „a lehetőségükhöz mérten ez is nagy áldozathozatal volt a részük-ről”.

Ahogy régen faluhelyen bement valaki egy településre, és a templom kinézetéről ítélhette meg, hogy milyen emberek lakhattak ott, úgy a templom ma is beszédes a közösség életéről, összetartásáról, adakozókészségről – vallja a lelkipásztor, aki

örül, hogy a hívek elégedettek lehetnek a templommal.

A munkálatokat egyébként egy helybéli presbiter, kőműves, vállalkozó, Balogh Zoltán végezte a csapatával, a padokat is önéből festették le – a befektetett összeg tehát a közösségben maradt. Mint Szekeres Sándortól megtudtuk, a jövőben a templom környékét szeretnék parkosítani, s egy nagyon rossz állapotban levő iskolaépület tetőszerkezete is felújításra vár, amelyet szintén idén szeretnének elvégezni, hogy megmentsék az idő vasfogától.

Sz. G. T.

Olyan pedagógussá válni, akiért rajonganak a gyerekek

(folytatás az 1. oldalról)

A nyitóünnepségen beszédet mondott még a PKE részéről János Szatmári Szabolcs rektor, a Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége részéről Soós Sándor, a Bihar Megyei Pedagógusok Háza részéről Konrád Katalin, Pető Csilla köszöntőlevelét pedig Tóth Éva Andrea olvasta fel. A konferenciányitón elhangzott még néhány dal is Halász Dóra tízéves nagyváradi

népdalénekes előadásában, majd a jelenlevők közösen felköszöntötték születésnapja alkalmából Kovács Andrásné „Rozika nénit”, aki évtizedek óta foglalkozik drámapedagógiával és a résztvevők közül is számos pedagógusnak átadta már tapasztalatait.

A január 3–5. között zajlott rendezvényen, amelyen Brassó, Szatmár, Kovászna, Hargita, Máramaros és Bihar megyei pedagógusok is részt vet-

tek csoportokra osztva, tíz előadás hangzott el, melyeknek többsége interaktív foglalkozás formájában zajlott, s egy bemutató foglalkozást is tartottak 6-7 éves gyerekekkel, *A verekedős királyfi* címmel. „A rendezvény célja az, hogy olyan élményt adjunk, ami ideig-óráig háttérbe szorítja a pályához lassan automatikusan tapadó reménytelenséget és fásultságot, pontosabban azt, hogy a pedagógusi munkát választó fi-

atalok pályaelhagyók, s hogy olyan eszközt és módszert adjunk a pedagógusok kezébe, amivel talán a ma gyerekeit lehet kezelni, ami egyre nehezebb” – mondta el kérdésünkre Rusz Csilla szervező, majd hozzátette: „A drámapedagógia nem más, mint a színházzal történő nevelés, tehát a színház eszközeit használja, és itt a célunk az lenne, hogy ne egy produkciót hozzunk létre, hanem élményszinten tanítani.”

Rusz Csilla

Felköszöntötték Rozika nénit

Halász Dóra nagyváradi népdalénekes

Előadás előtt *A verekedős királyfi* címmel bemutató foglalkozást is tartottak gyerekekkel